

[Thestrup.]

betænkningen, nemlig at der skulle foreligge rimelig grund til skattevæsenets eftersyn af en persons regnskaber på hans bopæl eller i hans forretningslokaler, og at et sådant eftersyn ikke kan gennemtvinges ved politiets hjælp, medmindre der foreligger en retskendelse. Når jeg er overrasket over, at ministeren vil gennemtvinge et sådant eftersyn ved politiets hjælp, uden at der foreligger retskendelse, er det, fordi jeg mener, at man herved fjerner sig fra et vigtigt retsligt princip, nemlig at myndighederne, derunder politiet, ikke kan trænge ind i et privat hus uden en retskendelse. Det hedder jo i grundlovens § 72:

„Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse . . . af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.“

I retsplejelovens kapitler 68 og 69 er der givet nærmere regler for beslaglæggelse og ransagning, og vedrørende begge retsmidler er det bestemt, at „når der er fare for, at øjemedet vil forspildes“, så kan man foretage indgrebet uden en retskendelse. Det vil altså sige, at der er i og for sig også tilstrækkelig sikkerhed for, at man kan nå sit mål, hvis det er således, at en retskendelse åbner fare for, at øjemedet skulle forspildes, og derfor synes jeg, at man fjerner sig temmelig stærkt fra det princip, der er i grundloven, og fra et vel fra alle sider anerkendt retsprincip, når man nu vil indføre en bestemmelse om ransagning og beslaglæggelse uden retskendelse. Jeg synes unægtelig ikke, at det er en god undskyldning, at eftersynet, som det kaldes, måske kun sker for at afsløre en tredjemands urigtige skatteopgivelse, altså ikke engang den persons skatteopgivelse, i hvis hus man trænger ind.

Jeg ønsker ikke på nogen måde at lægge hindringer i vejen for en indgående kontrol, og jeg har intet tilovers for personer, der snyder i skat, men jeg kan ikke bortse fra, at der er noget urimeligt i at bruge skrapere midler for at komme en skattesnyder til livs, end man bruger f. eks. for at afsløre en storbedrager. Jeg beder ministeren og udvalget overveje disse forhold, og jeg synes, at det vil være rimeligt at blive stående ved det i 1967 indgæede forlig.

Nu står der jo i grundlovens § 72, at der ved en lov kan hjemles en særegen undtagelse. Hvis man gennemlæser § 6 i bekendtgørelsen af skattekontrolløven og de nu foreslåede ændringer deraf, vil man se, at der ikke noget sted i disse regler er givet en undtagelse fra grundlovens regel, altså den undtagelse, der jo kan gives. Derimod er der givet ministeren en bemyndigelse til at aftale de nærmere regler om politiets bistand med justitsministeren. Jeg spørger, om dette er tilstrækkeligt. Er det dog ikke nødvendigt, hvis man vil have en undtagelse, at dette udtrykkeligt siges i loven? I al fald vil det dog være rimeligt, om en sådan undtagelse fra et afgørende princip ikke var, om jeg så må sige, skjult i en bemyndigelse, men fremgik udtrykkeligt, så skatteborgerne kunne se det.

Jens Frandsen: Jeg skal på venstres vegne sige nogle ord om lovforslaget om merværdiafgiftsloven. Og jeg vil med det samme fastslå, at venstre naturligvis har den allerstørste interesse i at medvirke til, at ingen bevidst eller ubevidst kommer til at unddrage sig at opkræve eller afregne afgifter efter lovbestemte regler. Det skal stå ganske klart, at derom er der ingen diskussion.

I bemærkningerne står der skrevet, at forslaget tilsigter en effektivisering af toldvæsenets kontrol, og at erfaringerne har vist behov derfor. Det gælder om indsendelse af regnskabsmateriale, oplysninger fra pengeinstitutter m. v., og det gælder udveksling af oplysninger skatte- og toldvæsenet imellem. Udvekslingen af oplysninger skatte- og toldvæsenet imellem anser jeg for at være rigtig, men jeg vil gerne sige om indsendelse af regnskabsmateriale, når det gælder merværdiafgiftsloven, at det kan nu virke meget generende, hvis det er i det aktuelle indkomstår, man indkalder sådant materiale; der vil være mange erhvervsdrivende, der har svært ved at kunne undvære det, og samtidig må vi vel så føje til, at så må det også være toldvæsenets pligt hurtigst muligt at drage omsorg for, at dette materiale kommer den erhvervsdrivende i hænde igen.

Med hensyn til finansministerens forudsigtelse om krav til registreringspligtiges kasseregnskab i lighed med bogføringspligtiges skatteregnskab, som han vil formulere i en bekendtgørelse, vil jeg sige, at vi i lighed